

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

opstå ved forhandlinger om ligelønsprincipets gennemførelse. Kan ministeren give nærmere oplysninger om, hvorledes man har tænkt sig en sådan bistand? Måske kan vi få oplysning herom i udvalget.

Imidlertid har jeg den opfattelse, at tiltrædelse af konventionen vil give udviklingen et skub i retning af større ensartethed i fastsættelse af kvindeløn og mandsløn, hvorfor jeg anbefaler, at vi ratificerer konventionen.

Konventionen om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af race, hudfarve, køn, religion, politisk opfattelse, national eller social oprindelse giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. Den forpligtelse, vi påtager os over for gennemførelsen i det private erhvervsliv, svarer til forpligtelserne i ligelønskonventionen. Med hensyn til kvindeskæftigelsen er forskelskonventionen et supplement til den anden konvention, der kun omhandler aflønningen for et arbejde, mens konventionen imod forskelsbehandlingen omhandler adgangen til arbejde, altså også adgang til avancement og til arbejde af højere kvalitet og højere aflønning.

Jeg har bemærket ministerens oplysning om, at der af undervisningsministeriet har været praktiseret en vis forskelsbehandling inden for folkeskolen på grund af religiøst tilhørsforhold, og at dette vil blive ændret.

Principperne i konventionen er efter det radikale venstres opfattelse rigtige, hvorfor jeg kan anbefale ratifikationen.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen mente ikke, det var så vigtigt, at vi ratificerede — jeg forstår dog, at han alligevel tænker på at tilslutte sig konventionen — fordi han ikke troede, det ville få så stor betydning i praksis. Det tror jeg nu vil blive tilfældet, og jeg finder det i det hele taget rimeligt, at vi ratificerer de konventioner, som er vedtaget af den internationale arbejdskonference, og som vi er i stand til at vedtage med god samvittighed, idet vi derigennem støtter det internationale samarbejde på dette område.

J. M. Pedersen: Begge de til behandling værende forslag til folketingsbeslutning kan

jeg på retsforbundets vegne tilsige støtte til velvillig behandling og til gennemførelse.

Jeg finder ikke anledning til at holde nogen lang tale om principperne i konventionerne. At få løst de spørgsmål, som disse omfatter, har vi altid ønsket. De største problemer vil fremkomme ved at få disse principper praktiseret; jeg håber, at de interesserede parter vil nå frem til at give tilslutning til, at begge konventioner praktiseres efter deres bogstav og ånd.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe hilser med stor tilfredshed fremsættelsen af de to forslag til folketingsbeslutning, gående ud på at ratificere dels konventionen om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi, dels konventionen om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Også vi kunne jo sige, som det ærede medlem fru Nina Andersen sagde det: endelig kommer konventionen; men jeg vil dog gerne udtrykke min gruppes anerkendelse af, at ministeren, som han stillede det i udsigt i fjor ved behandlingen af vort forslag om ratifikation af ligelønskonventionen, har fulgt opfordringen og i dette folketingsår har fremsat ikke alene forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere, men også forslag til folketingsbeslutning om at ratificere konventionen om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Når det høje ting netop i disse dage vil ratificere disse to konventioner, føles det næsten som en fødselsdagsgave til kvinderne, som den 8. marts festligholdt 50 års dagen for indstiftelsen af den internationale kvindedag, en begivenhed, der netop fandt sted i vor hovedstad, nærmere betegnet i Folkets Hus på Jagtvejen. Dengang, for 50 år siden, stod vel opnåelsen af kvindernes valgret og valgbarhed øverst på dagsordenen også i vort land; i dag har kvinderne i vort land forlængst opnået valgret, og det har de også i de fleste andre lande, medens der derimod stadig hos os som i andre lande må arbejdes for de rettigheder, som kvinderne kæmpede for også dengang: lige løn og lige adgang til uddannelse og erhverv